

پەتەتە تەرس: تەنزەچەرەگ ... ن/جەلال قادەر

لە ترسی پەتەتە کرەنا، هەر موسافەرەگ هەلگەرم، ئەلکھولی دیتەل بەدستی دادەکەم.

ئەم بەیانییە، ژن و مەردەکی گەنج، بە ترسەو لە کورسی پشتەوێ تەکسیەکەم دانیشتیبوون، دەرمانکیان بەستابوو. داوایان لەکردم بیا نەگەنم شەقامی پزیشکان.

موسافەرەگەم، بە نووکی پەنجە دەرمانەکی لەسەر دەمی لابرد، سمەلی درەژی کە دەمی دا پەشیوو و دەرکەوت و وتی: کاکە شوفەر، ناترست لە پەتەتە کرەنا؟

▪ بەبێ دە ترسەم، بەلام ناکرێت لەمالەو دانیشم و واز لە کاسبی بەهەنم.

ژنەکە بری باریکی هەتەکاند و بە پەنجە باریکی دەرمانەکی سەردەمی وەک پەردە سیخە ما لابرد، بەبێزەک داندانی مرواریدی، کەوتە ئاخافتن: خا، دوا دەنگ و باسی فایرەسی کرەنا چیە؟ ئایە تا ئەستا هیچ چارەسەرەکیان دەزیوێت؟

▪ نەخەر، دەبێت چاوەووان بین. پیاوێکی وتی: من بزەم دەستی خەیاڵی تیا، دەیانەوێت ئەم سەرزی مینە بکەن بە دەزەخ!.

▪ خەیاڵ کەن؟ ئەوانە چەک دەفرەشن و جەنگ هەتەگەرسەن، ئەوانە یەزینگەیان پیس کردو.

بە ئارامی و لەسەر خەو لایمەدا، تە ئاستەکیەت. بەلام بە بێوای تە، ئەمە دەبێت چی بکەین؟ ژنەکە وتی: دەبێت خەمان بپارەزین.

بە ساتەک بەدەنگی کەوتە نەوانمانەو. پاشان لەیانم پرسى: ئەی خەر، ئەو دەچن بە سەردانی پزیشک؟ خانمەکە پەکەنی. پیاوێکی هەنا، پەش و چرپاندی: هاوسەرەگەم دووگیا نە.

پاشتەوێ پیرزەبایم لەیانکرد، وتم: ئومەدەوارم، تە ئەو کەرپەیی دەتە دنیاو، پەتەتە کرەناش تەواو بێت!.

ژنەکە بە شادییەو وتی: دەبین، ئەو فایرەسە منداڵی بچوو

ناکوژت، تـنـیا کار لـ پـیاوـی بـتـمـن دـکـات! .
ئـم و تـیـ دـتـنـگی کـردـم . بـلـام ، بـدـنـگ بـووم تا هـر دو وکیان
دا بـزین و بـجـیا نهـشتم .

لـ گـگـ ، سـرـشـوانـ بـیرم لـ تـمـنـی خـمـکـردـو ، لـ خـم
پـرسی : ئـایـ مـنـیش ئـینـسانـکی بـتـمـنـم ؟ نـخـر ، باوـنـاکـم ،
ئـاخر مـرـفی بـتـمـن و اتـ سـرووی شـست و حـفتـا سا . من تـازـ
پـمـناوـتـ پـنـجا سا ، نا باوـنـاکـم ، من لـنـووی نوـم .
بـم شـوـی لـ بـرـخـمـو قـسـمـدـکـرد ، لـ پـ دـام لـ قـاقـای
پـکـنـین ، چـاوم پـبـوو لـ ئـاو .

بـ پـی دـسـتم فرمـسـکی سـر وومـتم سـیـو . لـ نـاکـاو
هـسـتمـکـرد پـی گـرمـای لـشم بـرـزبـوتـو ، عـارـقی شـین و
مـرمـکـرد ، یـک دوو جار کـخـیم . سـ بار کـخـیم و تا بـزانـم
دـنـگی کـخـم ، و شـکـ یا تـو ، چـنـدین جار تر کـخـم ، بـلـام
دـنـیا نـبـووم و بـم وونـدـبوو . نـمـزانی چـیـکـم ، ناچار بـ
نـیـگـرانـیـو دـنـوایـی خـمـدایـو : نا ، نا ، نا بـتـ بـترسـم ،
چـونـکـ اسـت بـتـمـنـم و گـورـم ، بـلـام بـ عـقـ هـشـتـا
مـندا م ! .